

Emlékszem önmagamra, amikor még érintetlen szép volt
Tegnap még gyermek voltam, most meg már zárva az égbolt
Emlékszem a régi házra, te elvetted tőlem, mondd el miért volt
Látod végül felnőt看 lettem, de mégis minden percem eltékozolt

Bárcsak ne ismernélek, bárcsak soha ne láttalak volna
Bárcsak ne ismernélek, úgy soha meg nem égetett volna
Az emléked

Halványan emlékszem a boldogságra, de ha vissza vetted mondd el
miért volt
Nézd meg valahogy ember lettem, a szellem bennem mégis fekete ruhát hord

Bárcsak ne ismernélek, bárcsak soha ne láttalak volna
Bárcsak ne ismernélek, úgy soha meg nem égetett volna
Az emléked

Bárcsak ne ismernélek, bárcsak soha ne láttalak volna
Bárcsak ne ismernélek, úgy soha meg nem égetett volna

Bárcsak ne ismernélek, bárcsak soha ne láttalak volna
Bárcsak ne ismernélek, úgy soha meg nem égetett volna

Bárcsak ne ismernélek, bárcsak soha ne láttalak volna
Bárcsak ne ismernélek, úgy soha meg nem égetett volna

Emlékszem önmagamra, amikor még érintetlen szép volt